

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D. a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **V. J.**
zastoupen advokátkou Mgr. Janou Štirandovou
sídlem Palackého 71, 547 01 Náchod

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti: **1. J. K.**
2. J. B.
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Veronikou Plačkovou
sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, 500 02 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. KUKHK-27541/UP/2022 (SH),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 15. 5. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. KUKHK-27541/UP/2022 (SH), kterým tento částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nové Město nad Metují ze dne 1. 6. 2022, č. j. NMNM/14774/2022/OVRR/Grm (dále také jen „Rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).
2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla povolena změna užívání stavby pěstitelská pálenice, Nové Město nad Metují, na pozemku st. p. č. XA v katastrálním území C, dále jen Stavba“ či „Předmětná stavba“). Dosavadní účel užívání stavby byl: kotelna a uhelna/garáž, vymezení nového účelu Stavby: pěstitelská pálenice. Ve výroku II. stanovil správní orgán I. stupně podmínky pro nový účel užívání Stavby. Žalovaný změnil část výrokové části Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a zároveň ve výroku II. tohoto rozhodnutí vyjmul jednu z podmínek stanovených pro nový účel užívání Stavby, dále podmínky i částečně doplnil. Ve zbytku bylo Rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaným potvrzeno.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a rovněž Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žaloba stojí na celkem šesti žalobních bodech.
4. Nejprve obecně uvedl, že jako vlastník sousedního pozemku parc. č. st. XB – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. XB – rodinný dům, k. ú. se změnou Stavby, respektive jejího účelu na pěstitelskou pálenici nesouhlasí a tvrdil, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, neboť provozem pěstitelské pálenice bude negativně ovlivňováno užívání jeho pozemku, který s pozemkem žadatelů bezprostředně sousedí.
5. Prvním žalobním bodem žalobce namítal, že záměr žadatelů (Předmětná stavba) je v rozporu s územním plánem obce. Dodal, že nezákonným je rovněž závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 21. 12. 2022.
6. Žalobce uvedl, že se neztotožňuje se závěry Ministerstva pro místní rozvoj obsaženými v jeho závazném stanovisku, a naopak za správné považuje závěry zrušeného závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a argumentaci v něm obsaženou. Dle názoru žalobce měl být považován záměr žadatelů za výrobu, nikoliv službu (navíc službu nevýrobní). Územní plán výslovně pojem výroba nedefinuje. To však nezbavuje příslušné orgány povinnosti tento pojem při svém rozhodování řádně interpretovat. Při absenci definice pěstitelského pálení měla být žalovaným při rozhodování analogicky použita definice nejbližší, tj. příslušná ustanovení zákona č. 61/1997 Sb., o lihu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o lihu“), který se pěstitelským pálením výslovně zabývá, jak ostatně správně učinil Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, oddělení územního plánování jako dotčený orgán ve svém závazném stanovisku. Dle § 2 odst. 1 písm. n) zákona o lihu se pěstitelským pálením rozumí „výroba ovocných destilátů pro pěstitel.“ Definici pěstitelů pak udává ustanovení § 2 odst. 1 písm. o) uváděného zákona, kdy pod tuto kategorii nepochybně

spadá cílová skupina zákazníků žadatelů. Dle žalobce je dále pro posouzení souladu záměru žadatelů s Územním plánem Nového Města nad Metují důležité ustanovení § 4 zákona o lihu, které v souvislosti s pěstitelským pálením výslovně hovoří o výrobě lihu, nikoliv o službě (k tomu srov. např. § 4 odst. 1 nebo 5). Žalobce připustil to, že z důvodu absence výslovné definice v územním plánu je možné s ohledem na charakter pěstitelského pálení a také podpůrně s ohledem na jeho legální definici v zákoně o lihu v krajním případě posoudit záměr žadatelů teoreticky i jako výrobní službu. Ani takové záměry však nejsou v dané oblasti podle územního plánu přípustné. Žalobce tak trvá na tom, a je to patrné i z povahy plánované činnosti žadatelů, že pěstitelské pálení je výrobou, nikoliv nevýrobní službou.

7. Na str. 31 Územního plánu Nového Města nad Metují jsou definovány tzv. nevýrobní služby jako „*služby, které nemají přítomnu výrobní složku, nevyžadují vstup těžké nákladové dopravy do území nebo vylučují 3 směnné provozy a zároveň jsou nevhodné do kontaktu s plochami pro bydlení...*“ Z této definice, která je výslovně obsažena v územním plánu, je zjevné, že do této kategorie záměr žadatelů (pěstitelské pálení) rozhodně nespadá, a napadené rozhodnutí je proto v tomto směru nezákonné a vadné.
8. V pořadí druhým žalobním bodem žalobce namítal nevhodnost umístění pěstitelské pálenice. Dílčí žalobní námitkou 2.1 konkrétně namítal nedostatek stání pro záměr žadatelů a zhoršení dopravy.
9. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, který se spokojil s odborným posudkem zpracovaným Ing. F. E., Ph.D. a projektovou dokumentací Ing. M. S. Tyto jsou dle názoru žalobce nekvalitně zpracované a pro potřeby tohoto řízení absolutně nedostatečné. Z odborného posudku Ing. F. E., Ph.D. mj. vyplývá, že pro provoz pěstitelské pálenice jsou údajně dostačující dosavadní provizorní „parkovací stání“, když posudek uvádí, že „*z hlediska parkovacích míst lze konstatovat, že minimální počet dle normy ČSN 736110 jsou 2 parkovací místa.*“ Tento posudek však zcela při svých výpočtech opomíjí skutečnost, že v daném objektu se již jedna provozovna nachází a vedle toho se zde nachází také obydlí žadatele.
10. Žalobce trvá na tom, že posudky, na kterých žalovaný založil své závěry, a na které v napadeném rozhodnutí toliko obecně odkázal, nejsou dostatečné a neřeší potřebné aspekty daného případu. Zpracovatel posudku Ing. E. a ostatně ani žalovaný v napadeném rozhodnutí se při posuzování odstavných ploch a parkovacích stání nijak nevypořádali ani s tím, že současnou provozovnu žadatele na výrobu a přípravu krmného masa je třeba zásobovat, což zvyšuje provoz (a jeho nebezpečnost) v dané oblasti. Navíc ani pěstitelská pálenice se neobejde bez nákladní dopravy.
11. Rozvržení parkovacích stání je dle názoru žalobce zkrácené a v praxi nerealizovatelné. Pokud bychom totiž přistoupili na uváděnou variantu parkování 4 vozidel na dvoře žadatelů, tak s ohledem na rozměry pozemku žadatelů bude moci při plném obsazení „parkovacích stání“ vyjet z objektu toliko jeden automobil (první z levé strany při pohledu od veřejné komunikace). Ostatní automobily zůstanou v takovém případě zaklíněny bez možnosti okamžitého opuštění objektu žadatelů v případě potřeby. I pokud by s ohledem na rozměry pozemku žadatelů bylo možné parkovat zde fakticky 4 vozidla, reálně je zde možné z důvodu mobility a existence vyvážecí sběrné nádrže parkovat toliko max. 1-2 vozidla, aby každé z nich mohlo kdykoliv z místa odjet a nedocházelo zde ke komplikacím, k vycouváváním a přeparkováváním jednotlivých

vozidel, což by ještě více nežádoucím způsobem omezovalo provoz na přilehlé veřejné komunikaci a tím i žalobce.

12. **Dílním žalobním bodem 2.2 žalobce dále namítal, že Předmětná stavba bude působit imise.**
13. V rámci této námítky žalobce zdůraznil to, že daná oblast, jakožto městská část, není pro umístění pěstitelské pálenice vhodným místem. Provoz pěstitelské pálenice totiž zákonitě doprovází nikoliv zanedbatelné imise a v rámci jejího provozu bude zjevně docházet také k nadměrnému omezování dotčených osob, mj. i žalobce jako vlastníka sousedního pozemku.
14. Nedostatky v tomto směru shledává žalobce jak v souhrnném stanovisku Městského úřadu Nové Město nad Metují, odbor výstavby a regionálního rozvoje, oddělení životního prostředí ze dne 14. 10. 2021, č. j. NMNM/32385/2021/OZP/Han, které není z pohledu žalobce dostatečné, v závazném stanovisku Městského úřadu Nové Město nad Metují, odbor výstavby a regionálního rozvoje ze dne 27. 4. 2022 a především pak v rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj. Uvedené úřady pochybily, když vůbec nezkoumaly vhodnost (nikoliv možnost) umístění provozu pěstitelské pálenice do městské zástavby a rušné části města. Tuto skutečnost podrobněji nezkoumal pak ani žalovaný, který se omezil toliko na strohé konstatování, že námitce žalobce stran vhodnosti umístění pěstitelské pálenice nelze vyhovět (srov. str. 17 napadeného rozhodnutí). Tento závěr proto považuje žalobce za zjevně nedostatečný a nepřezkoumatelný. Žalovaný zde měl vzít v potaz především imise imanentně spojené s provozem pěstitelské pálenice, tj. zejména se zápachem z procesů předcházejících a následujících po pálení ovoce. Tyto jsou totiž dle názoru žalobce jednoznačně nepřiměřené místním poměrům v dané oblasti, která představuje relativně klidnou historickou část města bez většího množství fungujících podnikatelských provozoven. Pominout nelze ani hluk spojený s provozem pěstitelské pálenice a zvýšený provoz aut a návštěvy zákazníků.
15. **V pořadí třetím žalobním bodem žalobce namítal procesní pochybení správního orgánu a nedostatečná skutkový zjištění.**
16. Konkrétně uvedl, že žalovaný pochybil, když si ani po námitkách žalobce nevyžádal od žadatelů doložení právního titulu k tvrzeným prostorám, kde budou údajně žadatelé přebírat kvas od zákazníků, a to i přes vyjádření Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územního odboru, dopravního inspektorátu ze dne 27. 9. 2021, které je obsahem správního spisu, a dle kterého je třeba pro případný návoz vyššího objemu zboží využít sklad v ulici či jiných prostor. Žalobce tvrzení žadatelů navíc považuje za účelové a opakovaně jej zpochybňuje, a bylo proto na žadatelích, aby svá tvrzení prokázali. Žalovaný si proto měl před vydáním napadeného rozhodnutí obstarat k ověření tvrzení žadatele právní titul k užívání prostor na adrese č. p. XD ve vlastnictví společnosti, se sídlem XD, případně její vyjádření, zda je s žadatelem na tvrzeném užívání prostor pro účely provozování pěstitelské pálenice domluvena, či nikoliv (dále vypořádáváno jako **žalobní bod 3.1**).
17. Dále žalobce vytýká žalovanému, že jelikož v mezidobí od vydání stanovisek a vyjádření dotčených orgánů došlo k opakovanému doplňování projektové dokumentace, která byla příslušným orgánům na počátku řízení předložena, tak že v řízení nebyla obstarána nová aktualizovaná stanoviska dotčených orgánů, případně účastníků. To mohlo mít vliv na

konečné povolení či zamítnutí záměru žadatelů, tj. i na práva žalobce, kterých se domáhá touto žalobou (dále rovněž jako **žalobní bod 3.2**).

18. V neposlední řadě žalobce v rámci tohoto žalobního bodu namítá, že při rozhodování Ministerstva pro místní rozvoj před vydáním jeho rozhodnutí nebyly splněny podmínky pro provedení zkráceného přezkumného řízení dle § 98 správního řádu, neboť tvrzené porušení právního předpisu nebylo ze spisového materiálu bez dalšího zjevné a pro případné důkladné posouzení bylo třeba doplnit vysvětlení účastníků, zejména co do obsahu plánované činnosti (tj. zda bude plánovaná činnost žadatelů zahrnovat mj. i kvašení či nikoliv). Rozhodnutí příslušného ministerstva je proto v tomto směru zatíženo podstatnou procesní vadou, a i z tohoto důvodu jej shledává žalobce nezákonným (dále vypořádáván jako **žalobní námitka 3.3**).
19. Čtvrtým žalobním bodem žalobce namítal nedodržení podmínek stanovených dotčenými orgány.
20. Co se týče stanoviska Policie ČR ze dne 20. 4. 2022, tak k tomuto žalobce uvedl, že žalovaný se nijak nevypořádal s podmínkou Policie ČR, která uvedla, že „*nemá námitek za předpokladu, že závoz bude prováděn výhradně vlastníkem a provozovatelem, kdy ostatní dodavatelé budou předávat ovoce či kvas na předem dohodnutém místě...*“ a uvedené nijak nevčlenil do napadeného rozhodnutí jako podmínku pro nové užívání Stavby.
21. Shora uvedená podmínka Policie ČR tedy nebude ze strany žadatelů zjevně bez výslovného podmínění povolení změny v užívání Stavby ve výroku napadeného rozhodnutí plněna (dále také jako **žalobní námitka 4.1**).
22. Stejně tak je již nyní patrné, že v rámci provozu pěstitelské pálenice nebudou plněny ani podmínky Nového Města nad Metují, kterými město podmínilo ve svém vyjádření k žádosti žadatelů o změnu užívání ze dne 28. 6. 2021 svůj souhlas s předloženou projektovou dokumentací mj. tím, že provozem pěstitelské pálenice: a) nebude zhoršen dopravní provoz v ul., b) nedojde k odstavování vozidel na chodníku v ul. 1. máje, c) nedojde k omezování práv sousedů (nadměrný hluk a zápach). Nezačlenění uvedených podmínek do napadeného rozhodnutí opět představuje zásah do práv žalobce, který se tak nyní nemůže spolehnout na vymahatelnost, a především dodržování těchto podmínek za strany žadatelů (dále také jen jako **žalobní námitka 4.2**).
23. V pořadí pátým žalobním bodem žalobce namítal, že umístění ocelové sběrné nádrže je v rozporu se zákonem.
24. V rámci tohoto bodu žalobce namítá, že žalovaný posoudil věc dle jeho názoru chybně, když na umístění ocelové sběrné nádrže aplikoval ustanovení § 79 odst. 2 písm. o) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Sběrná ocelová nádrž je však z pohledu žalobce stavbou pro podnikatelskou činnost, a tedy bylo nutné obstarat v řízení územní souhlas. O tom, že tato sběrná nádrž byla do pozemku umístěna nově, svědčí ostatně žalobcem pořízená fotografie, kde je v místě ocelové sběrné nádrže znatelná úprava povrchu. V situaci, kdy je předmětná sběrná ocelová nádrž na pozemku žadatelů v rozporu se stavebním zákonem již vybudována, měl stavební úřad postupovat dle § 129 stavebního zákona, tj. nařídít odstranění stavby či učinit potřebné úkony předcházející jejímu odstranění. Nebylo však možné záměr žadatelů bez dalšího povolit. Pro případ, že by se na pozemku žadatelů předmětná stavba nacházela již historicky, což žalobce odmítá, tak povolením

změny v jejím užívání bez předchozího vydání rozhodnutí dochází k zjevnému obcházení ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona.

25. Šestým žalobním bodem žalobce namítal chybné posouzení provedených úprav na budově č. p. XE.

26. Posledním žalobcem namítaným pochybením žalovaného je způsob, jakým žalovaný posoudil provedené stavební úpravy u budovy č. p. XE. Provedené úpravy totiž nelze dle názoru žalobce podřadit pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, podle kterého nevyžadují stavební povolení ani ohlášení mj. udržovací práce, jejichž provedení nemůže ovlivnit vzhled stavby, životního prostředí nebo bezpečnost při užívání. V daném případě se totiž nejednalo o běžně prováděnou opravu, jak tvrdí žalovaný v napadeném rozhodnutí. Dle názoru žalobce nespádají žadateli provedené stavební úpravy pod hypotézu právní normy, protože v projednávaném případě došlo ze strany žadatelů k vybourání otvoru pro okno, jak plyne z dodatku k průvodní zprávě zpracované Ing. M. S. ze dne 18. 5. 2022. V tomto případě proto nelze dle názoru žalobce stavební práce subsumovat pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) stavebního zákona a žalovaný tak postupoval chybně i v tomto ohledu, neboť postup žadatelů aproboval. Povolením Stavby tak zasáhl i do práv žalobce.

III. Vyjádření žalovaného

27. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 19. 6. 2023, ve kterém uvedl, že s žalobou nesouhlasí a navrhl její zamítnutí v celém rozsahu pro nedůvodnost.

28. Dále žalovaný odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že na jeho závěrech i nadále trvá. Stejně tak žalovaný odkázal na obsah Rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

29. K první žalobní námitce žalovaný dále odkázal na závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, které bylo ve věci vydáno.

30. V neposlední řadě žalovaný zdůraznil, že v některých žalobních bodech absentuje tvrzení žalobce o dotčení jeho veřejných subjektivních práv a staví se tak do role univerzálního dohlázele zákonnosti.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

31. Svým podáním doručeným krajskému soudu dne 18. 7. 2023 se k věci vyjádřily osoby zúčastněné na řízení, které ve stavebním řízení vystupovaly v pozici žadatelů.

32. Žadatelé uvedli, že dne 1. 5. 2023 zahájili provoz pěstitelské pálenice, a to z titulu kolaudačního souhlasu vydaného Městským úřadem Nové Město nad Metují dne 24. 4. 2023, č. j. K-39/23, NMNM/15970/2023/OVRR/Grm. Žadatelé odmítli tvrzení žalobce o tom, že by jejich záměrem byl jakkoli zasažen na svých právech a následně se argumentačně vyjádřili i k žalobním bodům namítajícím nesoulad s územním plánem a nevhodnost umístění pěstitelské pálenice. Ve své argumentaci odkazovali na konkrétní pasáže v žalobou napadeném rozhodnutí.

33. Rovněž zdůraznili, že k věci a jednotlivým námitkám žalobce se již opakovaně vyjadřovali v průběhu stavebního řízení, které se před správním orgánem I. stupně konalo opakovaně.

34. Závěrem navrhli zamítnutí žaloby v celém rozsahu pro její nedůvodnost.

V. Jednání krajského soudu

35. Dne 17. 8. 2023 se konalo jednání před krajským soudem, kterého se účastnili žalobce, zástupce žalobce a zástupkyně osob zúčastněných na řízení. Žalovaný se z nařízeného jednání omluvil. Přítomní setrvali na svých dosavadních procesních návrzích a v nich obsažené argumentaci.
36. Stran návrhů na provedení důkazů krajský soud konstatoval, že návrhy na doplnění dokazování vznesené ve vyjádření k žalobě osobami zúčastněnými na řízení provádět nebude, neboť tyto listiny jsou obsahem správního spisu (konkrétně jde o podnět k přezkumnému řízení na č. l. 73 – 75 soudního spisu a kolaudační souhlas na č. l. 76 – 77 soudního spisu). Návrhy na doplnění dokazování obsažené v žalobě – fotografie na č. l. 7 – 9 soudního spisu a zpráva z Facebooku na č. l. 10 soudního spisu – byly pro nadbytečnost zamítnuty (důvody jejich nadbytečnosti ostatně plynou z níže uvedené právní argumentace krajského soudu). Žádné další návrhy na doplnění dokazování nebyly v průběhu jednání vzneseny.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

37. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body.
38. Pokud jde o **první žalobní bod**, tímto žalobce namítal rozpor záměru (Předmětné stavby) s Územním plánem Nového Města nad Metují v části, která reguluje území, do kterého předmětný záměr spadá. Žalobce především zdůrazňoval, že změna Stavby nově vytváří možnost realizace pěstitelské pálenice, což je dle názoru žalobce „výroba“ a nikoli „služba“ a výroba je v daném území dle Územního plánu Nového Města nad Metují zakázána. S ohledem na výše uvedené žalobce napadal i (ne)zákonnost závazného stanoviska, které bylo v daném případě vydáno a kterým byl záměr vyhodnocen jako souladný s územním plánem.
39. Krajský soud nejprve konstatuje, že změna v užívání stavby je upravena v § 126 - § 127 stavebního zákona. Primárně je třeba zkoumat soulad s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy dle stavebního zákona. Požadavky dotčených orgánů plynou z § 126 odst. 3 stavebního zákona.
40. Mimoto musí stavební úřad posoudit dopady změny v užívání stavby na práva třetích osob, jimiž jsou především vlastníci sousedních pozemků a staveb, případně osoby mající k nim (nebo přímo k pozemku pod stavbou či stavbě samé) práva, jež mohou být změnou v užívání dotčena. Půjde zejména o práva věcná, která působí proti všem. Pokud nelze vydat souhlas jako „zjednodušenou formu“ přivolení stavebního úřadu, je nutno vést správní řízení podle § 127 odst. 4 stavebního zákona (jako tomu bylo v nyní projednávané věci) a umožnit tak těmto osobám hájit svá práva prostřednictvím námitek (k tomu srov. další žalobní námitky a jejich vypořádání).

41. Krajský soud nejprve shrnuje, že v předmětné věci bylo za účelem posouzení souladu záměru s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování vydáno závazné stanovisko ve smyslu § 96b stavebního zákona dotčeným orgánem územního plánování - Městským úřadem Nové Město nad Metují, konkrétně dne 27. 4. 2022, č. j. NMNM/9184/2022/OVRR/Bal, kterým byl záměr žadatelů shledán jako přípustný. Následně byl v odvolacím řízení záměr posuzován nadřízeným dotčeným orgánem územního plánování - Krajským úřadem Královéhradeckého kraje, který závazným stanoviskem ze dne 3. 10. 2022, č. j. KUKHK-27541/UP/2022 (SH), vydaným podle § 149 odst. 7 správního řádu závazné stanovisko Městského úřadu Nové Město nad Metují změnil tak, že záměr žadatelů není přípustný. K podnětu osoby zúčastněné na řízení č. 1 bylo ve věci závazného stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu [tedy závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 3. 10. 2022, č. j. KUKHK-27541/UP/2022 (SH)] zahájeno zkrácené přezkumné řízení – jak předpokládá dikce § 149 odst. 8 správního řádu. V onom zkráceném přezkumném řízení bylo Ministerstvem pro místní rozvoj vydáno rozhodnutí ze dne 21. 12. 2022, č. j. MMR-74545/2022-81, kterým bylo závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu změněno tak, že záměr žadatelů se stanovuje jako přípustný (dále jen „Rozhodnutí MMR“).
42. Hlavním argumentem, pro který shledal nadřízený dotčený orgán, tedy Krajský úřad Královéhradeckého kraje, předmětný záměr jako nepřípustný, byla skutečnost, že záměr není v souladu s Územním plánem Nového Města nad Metují, neboť ve funkční ploše SM smíšené obytné – městské, v níž se záměr umísťuje, jsou stavby nesoucí výrobní funkci vyloučeny a jsou povoleny pouze nevýrobní služby, přičemž činnost, kterou žadatelé plánují vykonávat je dle názoru Krajského úřadu Královéhradeckého kraje výrobou (konkrétně výrobou ovocných destilátů).
43. Ministerstvo pro místní rozvoj se ve zkráceném přezkumném řízení následně zabývalo daným závazným stanoviskem nadřízeného dotčeného orgánu a velmi podrobně uvedlo, proč jeho závěry shledává jako nedostatečné a nepřezkoumatelné (k tomu konkrétně strany č. 4 – 7 jeho rozhodnutí). Ministerstvo pro místní rozvoj poukázalo zejména na skutečnost, že závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu, tedy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje se opírá o definici „výroby“ v zákoně o lihu. Nadřízený dotčený orgán neřešil konkrétní skutkové okolnosti daného případu (velikost záměru a jeho deklarovanou funkci). Ministerstvo pro místní rozvoj zdůraznilo – a s tím se krajský soud ztotožňuje – že pojem „výroba“ v zákoně o lihu nelze vnímat jako totožný s pojmem „výroba“ užívaným ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území či Územním plánem Nového Města nad Metují. Uvedené neobstojí, a proto bylo závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu shledáno nezákonným (respektive nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů).
44. V dané věci je nutné zohlednit konkrétní specifika, zejména tedy fakt, že podle projektové dokumentace má Předmětná stavba (palírna) malou kapacitu (destilační kolona má maximální kapacitu 150l), přičemž u průmyslových lihovarů je běžná kapacita jedné destilační kolony 400 l (a v rámci lihovaru bývají 2 a více). Vzhledem k malé kapacitě bude zásobování možno provádět jen osobními automobily v řádech jednotek. Z projektové dokumentace dále plyne, že palírna je poháněna elektricky, nedochází tak ke spalování a produkci imisí spalin a bude obsluhována pouze jednou osobou.
45. Dikce § 11 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. stanovuje situace, kdy se plochy výrobní vymezují, a to konkrétně v případech, kdy využití pozemků například staveb pro výrobu

- a skladování a zemědělských staveb z důvodu negativních vlivů za hranicí těchto pozemků vylučuje začlenění pozemků s těmito vlivy do ploch jiného způsobu využití. Naopak funkční plochy, kde bydlí lidé, jsou právními předpisy chráněny tím způsobem, že v nich lze zřizovat pouze stavby, které lze užít buď k samostatnému bydlení, nebo k činnostem, které jsou s bydlením lidí slučitelné (služby, drobná výroba, zemědělství atp.). Do pojmu výroba tak nezbytně spadají činnosti, při nichž je ve vysoké míře produkován hluk či spaliny, vyžadující zásobování vysokým množstvím materiálů.
46. Z projektové dokumentace, ale i obsahu spisu plyne, že záměrem žadatelů není vyrábět líh pro komerční účely, ale poskytovat službu pěstitelům, kdy z dovezeného ovoce bude připravena konzumní lihovina - předmět služby přímo souvisí s osobou objednatele. Vzhledem k velikosti záměru a způsobu nakládání se zkvašeným ovocem poskytnutým drobnými pěstiteli za účelem využití služby poskytované žadateli tedy „oddělení alkoholové frakce destilací“ není možné záměr vyhodnotit jako „výrobu“ ve smyslu vyhlášky č. 501/2006 Sb. a ve smyslu Územního plánu Nového Města nad Metují. Činnost bude zahájena až na základě individuální objednávky konzumenta služby a po jejím ukončení bude výsledek služby bez dalšího poskytnut klientovi ke zkonzumování. Uvedená služba nevykazuje žádné znaky charakteristické pro výrobu (nepotřebuje žádné zdroje statků a nevylučuje začlenění do plochy SM, protože nemá negativní vlivy za hranicí pozemku par. č. st. XA v k. ú.). Splňuje tak podmínky hlavního funkčního využití plochy SM pro smíšené využití městského charakteru, pro bydlení s vyšším podílem veřejné nebo komerční vybavenosti a nevýrobních služeb. Palírny jsou umísťovány ve městě a nikoli jen mimo zástavbu, jak tvrdí žalobce (k tomu srov. jejich výčet na str. 7 Rozhodnutí MMR).
47. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené dospívá k tomu, že závěry uvedené v Rozhodnutí MMR, kterým bylo v souladu s § 149 odst. 8 správního řádu změněno závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu, jsou příléhavé a s těmito se ztotožňuje (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).
48. První žalobní bod tak krajský soud s ohledem na výše uvedené shledal nedůvodným.
49. V pořadí **druhým žalobním bodem** žalobce namítal nevhodnost umístění pěstitelské pálenice. **Dílčí žalobní námitkou 2.1** konkrétně namítal nedostatek stání pro záměr žadatelů a zhoršení dopravy.
50. Uvedeným žalobním bodem žalobce spíše vyjadřoval svůj nesouhlas se závěry žalovaného, které byly opřeny o odborný posudek zpracovaný v průběhu správního řízení Ing. F. E., Ph.D. (tento navazoval na projektovou dokumentaci). Žalobce poukazoval na skutečnost, že závěry odborného posudku stran dopravní situace (najíždění a vyjíždění vozidel k Předmětné stavbě a řešení odstavování vozidel) jsou zkreslené a neodpovídají skutečnosti. Zejména žalobce konstatoval, že při parkování 4 vozidel na dvoře u Předmětné stavby bude problém s jejich mobilitou (vyjížděním). S ohledem na nutnost mobility vozidel je možné na onom dvoře dle názoru žalobce parkovat pouze 1 – 2 vozidla. Zbylá vozidla budou následně postávat na ulici a tím ohrožovat bezpečnost a dopravu na daném místě.
51. K výše vedenému krajský soud nejprve konstatuje, že žalobce konkrétně netvrdí, jak situace na dvoře u předmětné nemovitosti stran parkování a vyjíždění vozidel zasahuje či

se dotýká jeho veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. Problém s mobilitou vozidel na dvoře a nutnost dohody mezi jejich řidiči pro účely výjezdu se nikterak ani teoreticky žalobce a jeho veřejných subjektivních práv dotýkat nemůže. Žalobce vyjadřuje nesouhlas se závěry odborného posudku (de facto jde o odborné vyjádření), sám ale nenabízí vlastní posouzení či jinak zpracovanou odbornou studii k podpoření svých závěrů.

52. Zároveň krajský soud pro přehlednost posuzování nyní projednávané věci uvádí, že v dané souvislosti bylo potřeba nejprve posoudit, zda předmětná změna užívání Stavby vyžaduje rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území dle § 81 stavebního zákona. Rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území podle § 81 stavebního zákona totiž mimo jiné vyžaduje závazné stanovisko příslušného silničního správního úřadu – pokud stavba klade nároky na veřejnou dopravní infrastrukturu. V dané souvislosti tak byl rozhodný obsah projektové dokumentace. Pokud by byly plochy pro stání vozidel na veřejně přístupných plochách – pozemních komunikacích, bylo by třeba souhlasného závazného stanoviska dle § 40 odst. 4 písm. d) nebo § 40 odst. 3 písm. f) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
53. V dané situaci však z projektové dokumentace plyne, že plochy pro stání vozidel jsou na vlastním pozemku žadatelů, není tedy nutné vydání výše specifikovaného závazného stanoviska silničního správního úřadu.
54. K bezpečnosti a plynulosti silničního provozu se nicméně vyjadřovala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, ve svém vyjádření ze dne 20. 4. 2022, č. j. KRPH-41006-3/ČJ-2022-050506 (ve správním spise). Ta shledala záměr souladný s požadavky dle zákona č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Vyjádřila nicméně požadavek na vyslovení podmínky, že závoz bude prováděn výhradně vlastníkem a provozovatelem, kdy ostatní dodavatelé budou předávat ovoce či kvas na předem dohodnutém místě (uvedla příklad kde). Na uvedené ostatně míří i **žalobní námitka 4.1**. K této dílčí žalobní námitce krajský soud konstatuje, že uvedené vyjádření či stanovisko Policie České republiky není dle svého charakteru závazné - k tomu srov. dikce § 124 odst. 11 písm. e) zákona o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (na uvedené ustanovení samo vyjádření odkazuje). Pokud zákon nestanovuje, že jde o závazné stanovisko ve smyslu § 149 správního řádu, nejsou podmínky v něm vyslovené závazné pro rozhodující správní orgány. Nevtělení oné podmínky do žalobou napadeného rozhodnutí, respektive Rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak není vadou, která by způsobovala nezákonnost onoho rozhodnutí.
55. Žalovaný i správní orgán I. stupně vyšli z odborného vyjádření (posudku) zpracovaného Ing. E., doplněným vyjádřením Policie České republiky. Dospěly k závěru, že dopravní situaci není potřeba s ohledem na změnu užívání Stavby regulovat – stran bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Nadto parkovací situace na dvoře žadatelů – jak sám uvádí žalobce – neumožňuje současný výjezd více vozidel – je tedy vyloučena nebezpečnost dopravní situace v souvislosti s vyjížděním či zajižděním vozidel na dvůr k Předmětné stavbě. Dále je nutné zdůraznit (ke konkrétní námitce žalobce), že odborný posudek Ing. E. není závazným podkladem pro rozhodování stavebního úřadu. Uvedené závěry plynou zejména z dodatku v projektové dokumentaci z března 2022, kde došlo k provedení výpočtu počtu parkovacích míst s odkazem na normu ČSN 736101. Byly

zváženy všechny funkce Stavby (funkce rodinného domu, provozu na zpracování krmného masa i uvažovaná pěstitelská pálenice). Správnost těchto výpočtů v projektové dokumentaci z března 2022 žalobce ani konkrétně a věcně nerozporuje. Tyto závěry jsou potom podporovány odborným posudkem Ing. E. V podrobnostech stran argumentace krajský soud odkazuje na žalobou napadené rozhodnutí, konkrétně strany č. 18 – 22 a 23 – 24.

56. Pokud by docházelo k umísťování vozidel na pozemních komunikacích, jak se obává žalobce, jde o porušení dikce § 53 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého: *„Jiní účastníci provozu na pozemních komunikacích než chodci nesmějí chodníku nebo stezky pro chodce užívat, pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak.“* Takovým jednáním (stáním vozidel na chodníku) se fyzická osoba dopouští přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
57. Opětovně však krajský soud na tomto místě zdůrazňuje, že žalobce konkrétně netvrdí, jak je ohrožován na svých veřejných subjektivních právech - pokud jde o bezpečnost provozu, jsou jeho tvrzení velmi obecná a výše vypořádaná (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78).
58. **Díličím žalobním bodem 2.2** žalobce dále namítal, že Předmětná stavba bude působit imise. V rámci této námitky žalobce obecně konstatoval, že daná oblast, jakožto městská část, není pro umístění pěstitelské pálenice vhodným místem. Provoz pěstitelské pálenice totiž zákonitě doprovází nikoliv zanedbatelné imise a v rámci jejího provozu bude zjevně docházet také k nadměrnému omezování dotčených osob. V tomto směru obecně konstatoval existenci nedostatků v souhrnném stanovisku Městského úřadu Nové Město nad Metují, odbor výstavby a regionálního rozvoje, oddělení životního prostředí ze dne 14. 10. 2021, č. j. NMNM/32385/2021/OZP/Han, v závazném stanovisku Městského úřadu Nové Město nad Metují, odbor výstavby a regionálního rozvoje ze dne 27. 4. 2022 a především pak v Rozhodnutí MMR. Žalobce má za to, že uvedené úřady pochybily, když vůbec nezkontrolovaly vhodnost (nikoliv možnost) umístění provozu pěstitelské pálenice do městské zástavby a rušné části města. Tuto skutečnost podrobněji nezkontroloval pak ani žalovaný.
59. Krajský soud nejprve obecně zdůrazňuje, že problematika imisí je tzv. občanskoprávní námitkou, kterou mohou ve vybraných typech územních či stavebních řízení (zcela jistě i v řízení o změně v užívání stavby) vznášet dotčené osoby.
60. Pokud jde o ono vypořádání občanskoprávních námitek, obecně platí, že i těmito námitkami účastníků (zpravidla sousedů) se musí stavební úřad zabývat a posoudit je podle veřejnoprávních předpisů (výjimkou jsou námitky týkající se existence nebo rozsahu vlastnických práv a věcných práv). K výše uvedenému srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 9. 11. 2011, č. j. Konf 63/2011 – 5.
61. Pokud jde o komplexní náhled na věc, platí, že občanskoprávní námitky je možné vypořádat tak, že tyto stavební úřad zamítne jako opožděné (k tomu srov. např. § 89, § 112 nebo § 114 a další stavebního zákona), nebo ohledně těch, které se týkají existence či rozsahu vlastnických či jiných věcných práv, stavební úřad účastníka vyzve, aby se obrátil na civilní soud, a své řízení přeruší, anebo je věcně projedná a vypořádá.

62. V posledním, výše nastíněném případě se potom nabízí otázka, v jakém rozsahu a podle jakých předpisů tyto námitky vypořádat. V judikatuře správních soudů, zejména pak Nejvyššího správního soudu, převažuje názor, že tyto soukromoprávní námitky stavební úřad vypořádá, avšak učiní tak s ohledem na dikci § 20 - § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a s tím související judikaturu ohledně tzv. pohody bydlení (nově byl tento termín nahrazen termínem „kvalita prostředí“). Ojediněle se však objevují i názory, že tyto námitky mají být vypořádány rovněž ve smyslu § 1013 o. z. (pokud jsou v námitkách tvrzeny budoucí imise související se záměrem) – k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014 – 36, a ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019 -37.
63. Krajský soud se na tomto místě nechce vyjadřovat k tomu, který z výše uvedených postupů je správnější (nadto za situace, kdy se v judikatuře objevují obě názorové varianty), je však nutné podotknout, že judikatura Nejvyššího správního soudu, byť v marginálnějším měřítku, připouští, že je povinností stavebních úřadů zabývat se soukromoprávními námitkami i z pohledu § 1013 o. z. Krajský soud se tak k uvedenému žalobnímu bodu bude dále zabývat otázkou, zda takovému vypořádání, tedy vypořádání občanskoprávních námitek žalobce - týkajících se tzv. budoucích imisí souvisejících se záměrem – bylo dáno zadost ve smyslu požadavku na tzv. kvalitu prostředí a následně i ve smyslu § 1013 o. z. Zároveň ovšem krajský soud zdůrazňuje, že uvedená žalobní námitka je opět vznesena ve velmi obecné rovině.
64. Žalobce v námitkách uplatněných v průběhu správního řízení, v odvolání a i nyní v žalobě poukazuje na imise – dle svých slov – automaticky spojené s daným záměrem. Zejména tedy na zápach z procesů předcházejících a následujících při pálení ovoce. Tento v úvahu připadající jev žalobce považuje za budoucí imisi. Regulací imisí se zabývá zejména občanské právo, konkrétně již několikrát výše zmiňovaný § 1013 o. z., upravující tzv. sousedská práva. Jak již bylo uvedeno, jde tedy o námitky převážně soukromoprávní povahy, nicméně stavební zákon ukládá stavebnímu úřadu, aby se i s tímto typem výhrad proti stavebnímu záměru vypořádal (v podrobnostech srov. SPÁČIL, J. Projednávání námitek účastníků územního nebo stavebního řízení, týkajících se budoucích imisí, podle nového stavebního zákona. Právní rozhledy 9/2010, s. 305; ČERNÍN, K. Účinná soudní obrana proti vzniku stavby. Bulletin advokacie 5/2017, s. 36).
65. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019 -37, potom plyne, že správný postup by měl být takový, že stavební úřad nejprve občanskoprávní námitku, na jejímž řešení se účastníci nedokázali dohodnout, posoudí z hlediska veřejného práva, tj. „na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem“ (§ 89 odst. 6 věta první a § 114 odst. 3 věta první stavebního zákona). Pokud neshledá rozpor s veřejným právem, který by bránil umístění stavby do území nebo jejímu povolení, učiní si následně o důvodnosti občanskoprávní námitky úsudek, aby mohl rozhodnout ve věci samé (§ 89 odst. 6 věta druhá a § 114 odst. 3 věta druhá stavebního zákona, v posuzovaném případě § 94n odst. 3 a 4 stavebního zákona). Stavební zákon neuvádí, podle jakých dalších kritérií si má stavební úřad svůj úsudek učinit, nicméně je nasnadě a vyplývá to i z výše uváděné odborné literatury, že stavební úřad musí zahrnout do své úvahy i soukromoprávní hlediska. V první řadě se nabízí aplikovat analogicky výše citovaný § 1013 o. z., byť ten striktně vzato dopadá jen na imise již existující (tj. reálně působící), nikoliv na emise budoucí (tj. jen předpokládané). Úkolem stavebního úřadu

tudíž je, jakkoliv se jedná o orgán státní správy, a nikoliv obecný soud, aby na základě námítky uplatněné v řízení o umístění či povolení stavby posoudil, zda stavebník nehodlá přivádět imise přímo na pozemek jiného vlastníka (tzv. přímé imise), což § 1013 odst. 1 o. z., výslovně zapovídá. Zejména pak musí zvážit, zda nehrozí, že imise budou na pozemek jiného vlastníka vnikat samovolně (tzv. nepřímé imise) v míře nepřiměřené místním poměrům, přičemž budou podstatně omezovat obvyklé užívání sousedního pozemku. Stavbu, která by měla takto intenzivní negativní účinky na okolí, by stavební úřad do území neměl vpustit nebo by měl ke snížení těchto dopadů stanovit omezující podmínky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005 - 116, č. 850/2006 Sb. NSS.).

66. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí uvedenou námitkou žalobce zabýval, konkrétně na stranách 27 - 32, kde se těmito otázkám (tzv. kvalitě prostředí a budoucím imisím ve smyslu § 1013 o. z.) podrobně věnoval. Správní orgán I. stupně tak neučinil. Žalovaný však tento nedostatek kompenzoval, což je přijatelné s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (k tomu srov. jeho rozsudky ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008 - 73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 - 25).
67. Žalovaný dokonce zřetelně rozlišil jednotlivá hlediska, na jejichž základě uplatněnou námitku posuzoval. Kritéria pro úsudek stavebního úřadu o občanskoprávní (soukromoprávní) námitce v praxi do značné míry splývají s posuzováním zachování kvality prostředí (dříve „pohody bydlení“) podle § 20 a § 25 vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území, ve znění pozdějších předpisů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 1/2007 - 104 ze dne 25. 7. 2007 nebo č. j. 8 As 27/2012 - 113 ze dne 1. 11. 2012, č. 2776/2013 Sb. NSS). Povinnost zachovat kvalitu prostředí je sice veřejnoprávní požadavek zahrnující celé okolí stavby a projevující se zejména v odstupech od okolních staveb, jejichž dodržení musí stavební úřad hodnotit z moci úřední (tedy i bez námítky účastníka řízení), zatímco možný negativní vliv stavebního záměru na způsob užívání konkrétní sousední nemovitosti zkoumá stavební úřad pouze na základě občanskoprávní námítky dotčeného vlastníka, nicméně i tak je zjevné, že veřejnoprávní a soukromoprávní hlediska při posuzování budoucích stavebních záměrů se do jisté míry překrývají. Zpravidla tedy nelze požadovat po stavebních úřadech, aby je striktně odlišovaly (žalovaný se o toto rozlišení pokusil, nicméně místy plynule přechází z veřejnoprávní kategorie posuzování do té soukromoprávní). Podstatné však obecně je, zda se s nimi k námitce účastníka věcně vypořádají, což se v daném případě stalo – i v případě Rozhodnutí správního orgánu I. stupně (k tomu opakovaně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019 - 37).
68. Z hlediska veřejnoprávního poukázal žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí na závazná stanoviska, která byla v této souvislosti vydána - k tomu srov. poslední dva odstavce na straně 27 žalobou napadeného rozhodnutí a první odstavec na straně 28 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce namítal, že se imisemi nezabývala stanoviska – Rozhodnutí MMR a závazné stanovisko Městského úřadu Nové Město nad Metují, odbor výstavby a regionálního rozvoje ze dne 27. 4. 2022. Uvedená stanoviska se ani imisemi zabývat nemohou – jde o stanoviska vydaná dle § 96b stavebního zákona a tato řeší soulad záměru s územně plánovací dokumentací.
69. Stejně tak žalobce vyčítal souhrnnému stanovisku Městského úřadu Nové Město nad Metují, odbor výstavby a regionálního rozvoje, oddělení životního prostředí ze dne 14.

10. 2021, č. j. NMNM/32385/2021/OZP/Han, že ani toto nedostatečně řeší problematiku imisí. Ani toto tvrzení žalobce není pravdivé. Imisemi z pohledu veřejnoprávní regulace se zabývají stanoviska a vyjádření vypočtená v posledních dvou odstavcích na straně 27 žalobou napadeného rozhodnutí a prvním odstavci na straně 28 žalobou napadeného rozhodnutí. Ve vztahu k těmto a k jejich závěrům žalobce nerozporoval nic.
70. Z hlediska soukromoprávního se žalovaný zabýval danou lokalitou (k tomu srov. strany 31 – 32 žalobou napadeného rozhodnutí) – popsal charakter a hustotu okolní zástavby. Dále popsal i stavby v širším sousedství. V návaznosti na popis dané lokality se žalovaný dále zabýval zasazením Předmětné stavby – co do nově vymezeného účelu jejího užívání – do kontextu dané plochy. Zabýval se také otázkou velikosti pálenic a jejího objemu – co je Stavba schopna stran pálení ovoce a přípravy destilátů schopna kapacitně pojmout a v jakých prostorách Stavby tomu tak bude. Dále žalovaný rovněž uvedl v jakých dalších místech (nikoli mimo město či na okraji města) jsou umístěny podobné provozovny, tedy pálenice.
71. Krajský soud nemá těmto úvahám co vytknout. Jak uvedl i Nejvyšší správní soud (viz jeho rozsudek ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019 – 37), součástí každého urbanizovaného prostředí jsou určité typické rušivé vlivy, které tím či oním způsobem znesnadňují život v něm, a zároveň spoluvytvářejí ony „místní poměry“, o nichž hovoří § 1013 o. z. Jiné činnosti proto budou přípustné v lázeňské či rekreační lokalitě a jiné v běžně zatížené městské či venkovské zástavbě, byť by třeba šlo v obou případech o zástavbu obytnou (obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2015 sp. zn. 22 Cdo 3940/2014). Stavební záměr lze hodnotit jako nepřiměřený místním poměrům tehdy, jestliže se jeho očekávané negativní vlivy na okolí mají vymykat ustáleným poměrům buď svou intenzitou, nebo druhově.
72. Krajský soud zároveň dodává, že poměrně obsáhlá pasáž rozhodnutí žalovaného, která vypořádává problematiku žalobcem namítaných imisí, je zpracována nadstandardně kvalitně a je možné na ni v celém rozsahu odkázat.
73. **Dílní žalobní námitkou 3.1** žalobce namítal procesní pochybení správního orgánu a nedostatečná skutkový zjištění. Dle jeho názoru žalovaný pochybil, když si nevyžádal od žadatelů doložení právního titulu k tvrzeným prostorám, kde budou údajně přebírat kvas od zákazníků, a to i přes vyjádření Policie České republiky, dle kterého je třeba pro případný návoz vyššího objemu zboží využít sklad v ulici či jiných prostor.
74. Uvedenou námitkou se žalovaný zabýval straně 26 žalobou napadeného rozhodnutí. V souvislosti s posledně uváděnou námitkou je nutné zdůraznit, že uvedené se skutečně nikterak nedotýká veřejných subjektivních práv žalobce ve smyslu § 2 s. ř. s. (k tomu srov. i rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 210/2016-33, a ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38).
75. Nadto požadavek na prostory pro přebírání kvasu jsou požadovány až u vyššího návozu zboží – tedy nejspíše ne od počátku provozu pálenice a zároveň tento požadavek vyplynul z vyjádření Policie České republiky ze dne 20. 4. 2022, které je svým charakterem „pouhým“ prostým a nikoli závazným stanoviskem. Uvedené však nic nemění na tom, že uvedenou skutečností není dotčen na svých veřejných subjektivních právech – takové dotčení v žalobě ani netvrdí.

76. Stejně tak je nedůvodným **dílčí žalobní bod 3.2**, ve kterém žalobce – opět velmi obecně – namítal pochybení správních orgánů spočívající v tom, že doplněná projektová dokumentace nebyla (po jejím doplnění) opětovně předložena dotčeným orgánům k aktualizaci jejich stanovisek.
77. Z obsahu správního spisu plyne, že změny v projektové dokumentaci (respektive její doplnění) nebyly nikterak rozsáhlé – nebyla tedy nutná aktualizace závazných stanovisek. Aktualizaci stanovisek je třeba opatřit v případě, kdy dochází ke změně záměru – a na to navazuje změna projektové dokumentace. Rozhodujícím je, zda provedená změna záměru vůbec může mít vliv na chráněné veřejné zájmy (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2010, č. j. 7 As 17/2010 – 10). Obsah projektové dokumentace byl pouze upřesněn v návaznosti na požadavky vyslovené žalovaným v jeho závazném právním názoru při zrušení původního rozhodnutí správního orgánu I. stupně – k tomu viz níže.
78. Nadto je důležité dodat, že žalobce konkrétně netvrdí, která stanoviska a s ohledem na jakou změnu (doplnění) projektové dokumentace měla být aktualizována. Jeho žalobní bod je v tomto ohledu až příliš obecný (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu dne 24. 8. 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78).
79. Nedůvodným krajský soud shledal rovněž **dílčí žalobní bod 3.3**. V tomto žalobce namítal, že při rozhodování Ministerstva pro místní rozvoj před vydáním jeho rozhodnutí (Rozhodnutí MMR) nebyly splněny podmínky pro provedení zkráceného přezkumného řízení dle § 98 správního řádu, neboť tvrzené porušení právního předpisu nebylo ze spisového materiálu bez dalšího zjevné a pro případné důkladné posouzení bylo třeba doplnit vysvětlení účastníků zejména co do obsahu plánované činnosti (tj. zda bude plánovaná činnost žadatelů zahrnovat mj. i kvašení či nikoliv). Rozhodnutí příslušného ministerstva je proto v tomto směru zatíženo podstatnou procesní vadou, a i z tohoto důvodu jej shledává žalobce nezákonným.
80. Uvedený závěr – co do procesního postupu – tedy, zda bylo konáno zkrácené přezkumné řízení či přezkumné řízení standardní, není rovněž způsobilý nikterak zasáhnout či se dotknout právní sféry žalobce (to vše opět s odkazem na dikci § 2 s. ř. s.). Žalobce ostatně ani netvrdí, jak ten či onen procesní postup mohl zasáhnout do jeho veřejných subjektivních práv. Rozhodující byl v tomhle ohledu výsledek (zkráceného) přezkumného řízení, který byl k žalobní námitce žalobce pod č. 1 přezkoumán postupem dle § 75 odst. 2 s. ř. s., jak je uvedeno výše. Rozhodnutí MMR totiž nahrazovalo závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu (Krajského úřadu Královéhradeckého kraje) vydané ve smyslu § 96b stavebního zákona, proto jej krajský soud mohl přezkoumat v intencích již zmiňovaného § 75 odst. 2 s. ř. s. jako závazný podkladový akt pro žalobou napadené rozhodnutí.
81. **Dílčí žalobní námitkou 4.2** potom žalobce napadal (obdobně jako v případě dílčí žalobní námítky 4.1), že v rámci provozu pěstitelské pálenice nebudou plněny ani podmínky Nového Města nad Metují, kterými město podmínilo ve svém vyjádření k žádosti žadatelů o změnu užívání ze dne 28. 6. 2021 svůj souhlas s předloženou projektovou dokumentací.
82. K výše uvedenému nezbyvá, než konstatovat, že Nové Město nad Metují jako jeden z účastníků správního řízení (subjekt práva) v tomto řízení nevystupuje jako dotčený orgán. Nemůže tedy klást podmínky, které by bylo nutno inkorporovat do výrokové

části Rozhodnutí správního orgánu I. stupně (jako v případě podmínek plynoucích ze závazných stanovisek vydaných ve smyslu § 149 správního řádu). Samo město Nové Město nad Metují – jako účastník správního řízení – mohlo podat odvolání proti Rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Touto námitkou se žalovaný zabýval na straně č. 25 žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedený dílčí žalobní bod je tak zcela nedůvodný.

83. V pořadí **pátým žalobním bodem** žalobce namítal, že umístění ocelové sběrné nádrže je v rozporu se zákonem. Žalobce uváděl, že žalovaný posoudil věc dle jeho názoru chybně, neboť na umístění ocelové sběrné nádrže aplikoval ustanovení § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona. Sběrná ocelová nádrž je z pohledu žalobce stavbou pro podnikatelskou činnost, a tedy bylo nutné obstarat v řízení územní souhlas.
84. K tomuto žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že již dříve došlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně ve věci již rozhodoval, konkrétně dne 14. 10. 2021, č. j., NMNM/29101/2021/OVRR/Grm. Proti uváděnému rozhodnutí žalobce podával odvolání, konkrétně dne 2. 11. 2021 a k jeho odvolání bylo žalovaným uváděné rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno. Žalovaný zavázal správní orgán I. stupně závazným právním názorem v tom smyslu, že je nutné znovu vyhodnotit umístění sběrné nádrže, neboť umístění stavby nelze řešit postupem podle § 127 odst. 4 stavebního zákona.
85. Správní orgán I. stupně se uvedenou problematikou opětovně zabýval na straně č. 7 svého rozhodnutí, žalovaný poté na stranách č. 9 – 11 žalobou napadeného rozhodnutí.
86. Správní orgán I. stupně zjistil, že ve věci umístění sběrné ocelové nádrže se jedná o zdrž na jímání dešťové vody, která změnou v užívání bude využita pro potřeby pálence na výpalky, a dešťové vody budou svedeny do zachytných barelů. V dodatku projektové dokumentace z května 2022 je uvedeno, že ocelová nádrž osazená pod zemí na pozemku žadatelů byla vybudována pro svod a zachycování dešťové vody ze střechy. Jedná se o nádrž v průměru 125 cm, délce 6 m, s objemem 7,4 m³. S ohledem na tato konkrétní a doplněná zjištění byla uvedená stavba posouzena jako stavba ve smyslu § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona.
87. S uvedeným žalobce pouze vyjadřuje nesouhlas. Zároveň nedodává, jak se uvedené dotýká jeho veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. Spíše pro doplnění krajský soud dodává, že nemusí jít o zásah do konkrétního – konkrétně definovaného – veřejného subjektivního práva ve smyslu § 2 s. ř. s. Judikatura je v tomto směru benevolentnější a dovodila, že postačí zásah orgánu veřejné moci do právní sféry jednotlivce (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002 – 42). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu tedy dovodil, že žalobní legitimace ve správním soudnictví by neměla být svázána s existencí přesně specifikovaných veřejných subjektivních práv, ale s tvrzeným zásahem do právní sféry žalobce.
88. Tak tomu bude vždy v situaci, kdy se jednostranný úkon orgánu moci výkonné, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, závazně a autoritativně dotýká právní sféry žalobce. Nejde tedy o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil či zrušil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se – podle tvrzení žalobce v žalobě – negativně projevil v jeho právní sféře (k tomu srov. rovněž i usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 86, bod 41).

Uvedené je však na tvrzení žalobce (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu dne 24. 8. 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78).

89. **Šestým žalobním bodem** žalobce namítal chybné posouzení provedených úprav na budově č. p. XE. Provedené úpravy totiž nelze dle názoru žalobce podřadit pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, podle kterého nevyžadují stavební povolení ani ohlášení mj. udržovací práce, jejichž provedení nemůže ovlivnit vzhled stavby, životního prostředí nebo bezpečnost při užívání. V projednávaném případě došlo ze strany žadatelů k vybourání otvoru pro okno, jak plyne z dodatku k průvodní zprávě zpracované Ing. M. S. ze dne 18. 5. 2022.
90. K tomuto žalobnímu bodu krajský soud opětovně uvádí, že i v tomto případě již dříve došlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně ve věci již rozhodoval, konkrétně dne 14. 10. 2021, č. j. NMNM/29101/2021/OVRR/Grm. Proti uváděnému rozhodnutí žalobce podával odvolání, konkrétně dne 2. 11. 2021 a k jeho odvolání bylo žalovaným uváděné rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno. Žalovaný zavázal správní orgán I. stupně závazným právním názorem stran vypořádání se s tím, zda v předmětné věci - s ohledem na projektovou dokumentaci - jde o stavební úpravy, které vyžadují ohlášení nebo stavební povolení či nikoliv.
91. Správní orgán I. stupně se uvedenou problematikou opětovně zabýval na straně č. 7 svého rozhodnutí, žalovaný poté na stranách č. 9 – 10 žalobou napadeného rozhodnutí. Oba správní orgány s ohledem na projektovou dokumentaci velmi podrobně popsaly charakter a obsah změny, která má být stavebně provedena na Předmětné stavbě v souvislosti se změnou jejího užívání. Za tím účelem vyšly i z historického popisu budovy a archivní dokumentace k ní (k tomu konkrétně odstavec č. 2 na straně č. 10 žalobou napadeného rozhodnutí).
92. Změna Předmětné stavby (jak plyne z projektové dokumentace) spočívá ve stavebních úpravách bez zásahu do stavebních konstrukcí, a to v rozsahu nových omítek, dlažeb, obkladů, nových podlahových krytin, osazení nových oken a dveří do stávajícího otvoru, včetně nových domovních rozvodů vody, elektro a topení. V projektové dokumentaci je dále v části B.2.6. uvedeno, že dojde k osazení nových vstupních vrat, osazení nového okna a dveří.
93. Uvedené stavební úřady souladně hodnotily jako stavební práce ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) stavebního zákona.
94. Pokud jde o nově vzniklé okno – s ohledem na které se žalobce domnívá, že nejde o stavební úpravy ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) stavebního zákona (tedy v tzv. volném režimu) – toto bylo hodnoceno historickou optikou na základě archivní dokumentace k danému objektu. Na základě zjištění (z místního šetření) ze dne 19. 8. 2021 správním orgánem I. stupně a z předložených fotografií původního stavu budovy byl stávající výklenek s cihlovým překladem vyskládaný z cihel – do původního otvoru tak bylo osazeno plastové okno.
95. V daném případě rovněž krajský soud dospívá k závěru, že jde o stavební práce (údržbu – dle § 3 odst. 4 stavebního zákona).
96. Krajský soud již s ohledem na výše uvedené dospívá k závěru o tom, že uvedený žalobní bod je nedůvodný. Nadto je nutno zdůraznit, že uvedené nikterak nezasahuje do veřejných subjektivních práv žalobce ve smyslu § 2 s. ř. s., respektive žalobce ani žádné

konkrétní dotčení či snad dokonce zásah do svých veřejných subjektivních práv v souvislosti s předmětným žalobním bodem netvrdí (k tomu ostatně srov. judikatura výše).

97. Spíše závěrem lze shrnout, že k většině námitek žalobce (které byly původně uvedeny v odvolání) již došlo ze strany žalovaného k zrušení původního rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 10. 2021, č. j., NMNM/29101/2021/OVRR/Grm. Žalovaný následně správní orgán I. stupně zavázal svým závazným právním názorem, jak jím vytýkané nedostatky (na které upozorňoval žalobce ve svém původním odvolání) odstranit. Dle názoru krajského soudu k odstranění těchto nedostatků v Rozhodnutí správního orgánu I. stupně došlo. V odvolání proti Rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydanému „podruhé“ žalobce již spíše opakuje dříve vyřčené námitky a tyto (v zásadě beze změny) nyní inkorporoval i do podané žaloby. Na všechny své námitky již dostal odpověď v Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dále v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného, nyní zároveň v rozsudku krajského soudu. Jeho opakovaně vznášené námitky (které byly i zprvu důvodné) již byly nyní vypořádány jako nedůvodné, jak je podrobně uvedeno výše.

VII. Závěr a náklady řízení

98. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
99. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku. Zástupkyně osob zúčastněných na řízení u jednání před krajským soudem uvedla, že nárokuje náhradu nákladů řízení, krajský soud ovšem nedospěl k závěru, že jsou splněny podmínky stanovené v § 60 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud osobám zúčastněným na řízení neukládal žádnou povinnost a ani k jiné okolnosti, která by odůvodňovala opačný postup v průběhu řízení před krajským soudem, nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 17. srpna 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu